

Прво признање независности Косова и Метохије дошло је, свесно или несвесно, из Београда и од стране Срба. Ми смо ти који нисмо унапред реаговали и супротставили се најављеном проглашењу независности. Ко је за то одговоран?

Српски народ, барем онај његов део коме је још увек стало до властитог националног опстанка, мора у овоме тренутку својој политичкој елити да постави одређена питања:

- Да ли је могуће да је пред данашње проглашење независности Косова и Метохије одржан само један једини српски протестни скуп на целој планети (Београд, 16. фебруар, испред Словеначке амбасаде, у организацији мреже српских патриотских невладиних организација), иако је датум проглашења независности познат већ недељама уназад?
- Зашто цела држава Србија већ данима није у ванредном стању и на улицама?
- Ко, у тренутку док нам се отима Света српска земља, успављује, умирује и залуђује српски народ?
- Зашто сви Срби Балкана ових дана нису на трговима и не исказују свој протест против потпуно извесне тзв. независности Косова и Метохије?
- Зашто цела Република Српска није на ногама последњих седам дана и да ли би онда било овако лако проглашење независности Косова и Метохије? Ко је српском народу избио из руку овај последњи аргумент који смо имали?

Чија је историјска (не)одговорност?

Пише: Бошко Обрадовић
уторак, 19 фебруар 2008 00:50

- Колико би то проглашење било отежано да су се протесту читаве Републике Српске придружили Срби из Црне Горе, Македоније, Румуније...?
- Да ли би Словенија, као председавајућа ЕУ, тако лако залегла за независност Косова и Метохије да су сви Срби Словеније ових дана били на улицама? (И без нашег притиска водећи словеначки привредници протестовали су против политике своје владе према Србији. А како би тек реаговали да смо упутили барем једну реч упозорења?)
- Зашто сви највећи европски градови ових дана нису били обележени српским заставама и протестима против насилничке мисије ЕУ за проглашење независности Косова и Метохије?
- Зашто су сви Срби света ћутали док им се спремао отимање срца њихове отаџбине?
- Шта је остало од политичке визије председника Србије која нам је обећавала „и Косово и ЕУ“, након тога што је Европска Унија омогућила независност Косова и Метохије? Да ли је једини смисао његовог протеста против независности Косова и Метохије тај да Србе позове на мир, уздржаност и мирење са судбином? У свом саопштењу, у тренутку док му одузимају седмину територије државе чији је председник, он као да у Србима види реметилачки фактор на Балкану који изазива немире и проблеме, док и не помиње оне кој ису у овом тренутку највећи европски и светски извор нестабилности и немира.
- На које поколење је мислила Влада Републике Србије да треба да устане у знак протеста против независности Косова и Метохије и које године?
- Због чега је кандидат највеће опозиционе странке добио поверење преко два милиона гласова на недавним председничким изборима? Да ли зато да прећути независност Косова и Метохије и да се у друштву са позицијом игра пребацивања и бежања од одговорности?
- Шта су председник и премијер државе Србије одговорили на захтев угледних Срба из

дијаспоре да у наредних неколико месеци своје резиденције преселе на Косово и Метохију?

- Ко већ данима спречава протесте српских патриотских удружења, одлаже и разводњава народни бунт?

Неко ће морати да пред нама, историјом и будућим поколењима одговори на ова питања.

Степен историјске неодговорности српске политичке елите је такав да нам њихов однос према судбини Косова и Метохије изгледа као предаја и жељно ишчекивање да први дани независности Косова и Метохије што пре прођу, а сви они се што пре врате европским интеграцијама, фотељама и страначким интересима.

То што последњих 15 дана у свим највећим европским и светским градовима, а посебно на Балкану, свакодневно није било великих српских протеста упозорења против најављеног проглашења независности Косова и Метохије – не може се објаснити. То и да данас у тишини дочекујемо независно Косово и Метохију – такође је потпуно необјашњиво. А то да и сутра још увек не почињу српски протести – равно је издаји. Они који мисле да протестују за седам дана, у функцији су олаког и брзог признавања Косова и Метохије од великог броја европских и светских држава.

Чак и највећи могући протести Срба широм света вероватно не би могли да спрече проглашење независности Косова и Метохије и признавања те независности од стране великог броја држава. Али, да ли би било исто да је до тих протеста у протеклих 15 дана ипак дошло? Да ли би било исто расположење у Срба који су данас потиштени, разочарани и љути због понашања своје политичке елите? Да ли би било исто у многим државама у којима живи велики број Срба, а које се двоуме којом брзином признати независност? Да ли би било исто шиптарским терористима и сепаратистима као што им је данас док гледају ћутање српске јавности на дан проглашења независности Косова и Метохије? Ко је одговоран за ову историјску срамоту? И има ли право да даље води српски народ?

Као организатори јединог српског протеста упозорења који је одржан пре данашњег проглашења независности Косова и Метохије, упркос свим институционалним препрекама и медијској цензури, понављамо свој позив свим Србима света да устану и изразе свој став мимо закаснеле и бледе реакције државе Србије. Подржавамо сутрашњи најављени протест студената Београдског универзитета и обуставу наставе

Чија је историјска (не)одговорност?

Пише: Бошко Обрадовић
уторак, 19 фебруар 2008 00:50

на факултетима и средњим школама у Београду, као и све друге видове протеста и спонтана окупљања грађана.

Као што смо истакли у јучерашњем саопштењу да је овакав однос Европске уније према Косову и Метохији крај једне визије Европске уније, тако исто мислимо и да је однос наше политичке елите према овом питању крај актуелне српске политичке елите и отварање простора за организовање нових друштвених снага које морају у што скоријој будућности да преузму историјску одговорност уместо лажне националне елите.

Што се нас тиче, транспарент који је обележио јучерашњи протест мреже српских невладиних организација биће и ових дана присутан на улицама, а његова порука је и порука Српског сабора Двери поводом данашњег проглашења независности Косова и Метохије, без обзира на све оно што се десило и што ће се још догодити, упркос свему и свима: ОСТАЋЕ НАШЕ!

У Београду, 17. фебруара 2008.